

בס"ד כז' תשרי ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 17:42
 צאת השבת - 18:32
 רבנו תם - 19:10
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1128
 @ "מברכין החודש", לא אומרים "צדקתך".
 @ "ר"ח חשוון יחול בימים שלישי ורביעי הבעל"ט.
 יחדשהו הקבי"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה,
 לפרנסה טובה לבשורות טובות ולגשמים בעיתם, אמן.
 @ ביום שישי ג' חשוון אזכרה למרן הראש"צ רבנו **עובדיה יוסף זצ"ל**

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

פרשת בראשית

"בסימנא טובא"

פפטיד"ן: "כה אמר"
 (ישעיה מב)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

מענייני הפרשה:
 ← סדר בריאת העולם - "יהי אור".
 ← יצירת האדם - נור הבריאה.
 ← באה שבת באה מנוחה.
 ← יצירת ה"עזר כנגדו".
 ← חטא אכילת הפרי ועונשו.
 ← ריב קין והבל - ראשיתו קנאה ואחי"כ שנאה ובסופו רצח.
 ← ראשיתם של יושבי אוהל ומקנה תופשי כינור ועוגב.
 ← תקופת למך וחנוך.
 ← "האכזבה" - "כי נחמתי כי עשיתים".
 @ **רמזים על פסוק ראשון של בראשית**
 בפסוק הראשון של **בראשית** יש שבע מילים כנגד ימי השבוע. "**בראשית**" = **שש אותיות** כנגד ששת ימי המעשה. ובפסוק הראשון יש **שש פעמים** האות א' כנגד **ששת אלפים שנות קיום העולם**. ובפסוק הראשון יש **28 אותיות** כנגד **4 שבועות** שיש בחודש.
 @ **"ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו"**
 "למה זה נתייעץ ה' בבריאתו, מה שלא נתייעץ בבריאת שמים וארץ, הרקיע והמאורות...? אלא להודיע שנברא האדם בהתבוננות גדולה וחוכמה רבה... לפי שנעשה בהשגחה פרטית נפלאה והתבוננות גדולה". מהלך גדול כזה - מחייב התייעצות.
 @ **"כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך, נע ונד תהיה בארץ"**
 עבודה וניידות - הן הקללות הראשיות של עולמנו. אדם היה רוצה שלא לעבוד כדי להתפרנס ולחיות, והיה רוצה לגור במקום קבוע משל עצמו, ולא להיות נייד. קין לא ידע זאת ולא חשש מכך, אלא חשש שיהרגו אותו: וְהִייתִי נֶעַ וְנָד, בְּאֶרֶץ, וְהָיָה כָל-מֹצְאֵי, יְהַרְגֵנִי. ה' קלל את קין בדבר שיתברר היום כקללה.
 @ **"ויאמר ה' אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השיומר אחי זכאי"**
 איך כיחש ושיקר לאל ממעל...? ה' הודיע לו שהבל הוא אחיו ואוהבו... וקין השיב... 'לא ידעתי', רוצה לומר "לא הבנתי שאחי הוא". קין לא ידע מהי אחווה בין אחים ולכן כיחש. (המלבי"ם)

פִּנְתַּי הַגְּבִימִים וְהַפְּתוּמִים
אין ספין מתחדדת אלא בדרך של חברה
 = דבר חז"ל בַּשְּׁבָחוֹ שֶׁל הַלְמוּד בְּצוּתָא.
דוגמה: כַּאֲשֶׁר בְּנֵי הַתִּינֵעַ אֶתִּי הָאֵם לְלִמּוּד עִם חֲבֵרוֹ הַטּוֹב לְקִרְאת הַמִּבְחָן, הַשִּׁיבוּתִי לוֹ: "אֵין סְפִין מִתְחַדְדַת אֶלָּא בִּירֵךְ שֶׁל חֲבֵרְתָּהּ".
מקור: "בִּרְזֶל בְּבִרְזֶל יִחַד" [מְשָׁלִי כֹז יז] - אָמַר רַב חִמָּא בַר חֲנִינָא: אֵין סְפִין מִתְחַדְדַת אֶלָּא בִּירֵךְ שֶׁל חֲבֵרְתָּהּ, כִּד אֵין תְּלָמִיד-חֶכֶם מִתְחַדֵּד אֶלָּא בְּחִבְרָה [בְּרִאשִׁית רַבָּה סט]. (ניבונכו)

הסירו מכתוב מדרש עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני משיב הרוח ומוריד הגשם

"משיב הרוח ומוריד הגשם", הוא שבח להשם יתברך, שאנו אומרים אותו בימות החורף, בתפילת העמידה, בברכת "מחיה המתים". וכפי שמופיע בכל הסידורים. מתחילין לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" החל מתפילת מוסף של חג שמחת תורה, והזכרה זו, אינה שאלה ובקשה על הגשם, אלא היא שבח להשם יתברך, ולכן הזכרה זו נקראת "גבורות גשמים", שמדברת מענין גבורותיו של השם יתברך בעולמו.

מדוע מזכירים משיב הרוח דוקא בברכת מחיה המתים?

אמרו בגמרא (ברכות לג.), שזמכירין גבורות גשמים ("משיב הרוח") בברכת "אתה גבור", שהיא ברכת "מחיה המתים", משום שהיא ברכה על תחיית המתים, ומתוך שירידת גשמים שקולה כנגד תחיית המתים, לפיכך קבעו בתחיית המתים. ושאלת גשמים ("ותן טל ומטר לברכה"), קבעו בברכת השנים, משום שברכת השנים היא ברכה על פרנסה, וירידת גשמים גם היא ענין פרנסה לעולם.

א. טעה ולא אמר "משיב הרוח ומוריד הגשם", אם נזכר קודם שאמר הברכה "מחיה המתים" אומר במקום שנוצר רק שלא יהא באמצע ענין, כגון אם נזכר לאחר שאמר "ומקיים אמונתו" אומר גם כן "לישני עפר" ואומר "משיב הרוח... מי כמוך". ואם רוצה יכול לומר לגמרי "משיב הרוח ומוריד הגשם", "מכלכל חיים". אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים הברכה "מחיה המתים", צריך לחזור לראש תפלת שמונה עשרה (ולא סגי שיתחיל אתה גבור, כי ג' ברכות הראשונות נחשבים כאחד, שאם סיים הברכה שלא כהוגן צריך לחזור לראש התפלה). טעה במעריב של פסח או בשחרית או במוסף ולא אמרו, אין צריך לחזור.

ב. כשאומרים בקיץ "מוריד הטל", אם טעה ואמר כן גם בחורף, אם לא נזכר עד לאחר שאמר "ברוך אתה ה'...", גומר הברכה "מחיה המתים", ואין צריך לחזור בשביל הזכרת גשם, כיון שכבר הזכיר טל, ואך אם נזכר מקודם שאמר את השם, אומר במקום שדלקא עינא מוריד הגשם.

ג. אם טעה בקיץ ואמר "משיב הרוח ומוריד הגשם", אם נזכר קודם שאמר הברכה "מחיה המתים", חוזר ומתחיל "אתה גבור" וכי' (ואין זאת מדין חזרה, אלא כדי שתהא הברכה ניכרת שאינו אומר בה "משיב הרוח ומוריד הגשם"), אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים "מחיה המתים" חוזר לראש התפלה. אם לא אמר רק "משיב הרוח" ולא אמר "מוריד הגשם", אינו מזיק כלל ואומר "מכלכל חיים". אם טעה במעריב או בשחרית של שמיני עצרת ואמרו, אין צריך לחזור לראש.

ד. אם טעה ולא אמר "טל ומטר", אם נזכר קודם שסיים הברכה מברך השנים, אומר שם "ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה" וישבענו... וחותם כראוי, ואם לא נזכר עד לאחר שחתם הברכה מתפלל להלן. ובתוך ברכת שמע קולנו, אחר "ריקם אל תשיבנו", אומר "ותן טל ומטר לברכה" "כי אתה שומע תפילה...". ואפילו אם לא נזכר אז רק אחר שאמר "ברוך אתה", כל שלא אמר עדיין את השם, יכול לומר "ותן טל ומטר לברכה" "כי אתה שומע" אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים הברכה "שומע תפלה", חוזר ומתחיל ברוך עלינו, ואם לא נזכר עד לאחר שאמר את הפסוק "יהיו לרצון" וגוי, חוזר לראש התפלה.

ה. טעה בקיץ ואמר "טל ומטר", חוזר ומתחיל "ברך עלינו", ואם לא נזכר עד לאחר שאמר את הפסוק "יהיו לרצון" השני, חוזר לראש התפילה.

מכל מלמד השכלתי

הקנאה התאוה והכבוד – כולם בפרשתנו.

קנאה:

ה' מבקש מהאחים שכל העולם שייד להם - קין והבל, והבליא לפניו קורבנות. הבל (כשמו כן הוא "הבל הבלים הכל הבל") לא רואה ממש ברכוש ולכן מביא מבכורות בקרו למען ה' יתברך.

בשונה ממנו אחיו קין (כפי שהגדירה אימו חווה: קין = "קניתי איש את ה'") מרגיש שהעולם הוא קניינו ומביא להקב"ה מהפסולת של תבואתו.

הקב"ה שועה למנחתו של הבל, ואחיו קין בקנאתו, קם עליו והורגו נפש... טבח רבע מהעולם... השואה הגדולה בתולדות האנושות...

כבוד:

הקב"ה ברא את שני המאורות הגדולים - השמש והירח. הלכנה מנכסת לעצמה כבוד על פני השמש ובאה בטענה להקב"ה: "איך יתכן ששני מלכים בכתר אחד?! ולמעשה מבקשת ברדיפת הכבוד להקטין את השמש...

הקב"ה מענישה: "לכי והמעטי את עצמך!"... "כל הרודף אחר הכבוד בורח ממנו"...

תאוה:

חווה מתפתה לדברי הנחש ורואה כי "העץ נחמד למאכל וכי תאוה הוא לעיניים", ולכן מתאוה, אוכלת, ונותנת גם לבעלה לאכול מהעץ... ולמעשה מביאה מוות לעולם ומוציאה את בני האדם מבוסת המלך - גן העדן...

מעניין לראות שדווקא בפרשה בה בונה הקב"ה את העולם מצאו חז"ל את שלשת הדברים שמוציאים את האדם מן העולם...

מה יקר יותר "תמונה או ציור?"

התשובה נעוצה בפרשת השבוע שלנו.

התורה מתארת איך הקב"ה בורא את האדם והופך אותו ל-"נר הבריאה". כל החיות משתוקקות לדעת מהו השם שייתן להם אדם הראשון "ויכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו".

אנחנו ציור שצייר ה'. אך לעומתנו ישנם את המלאכים שהם כתמונה מושלמת. מה ראה הקב"ה להעדיף דווקא את הציור על פני התמונה!?

התשובה היא שהקב"ה מעדיף את העמל וההשקעה של כל יהודי על פני שלמות המלאכים. הוא נהנה מההתמודדות שלנו והקונפליקט בין יצר הרע ליצר הטוב שבנו, גורם לו נחת שאנו מצליחים להתגבר.

עלינו לדעת לנצל את ההזדמנות שמזדמנת לידנו כאשר מגיעה לפתחנו התמודדות כזו. לדעת שלגרום נחת לקב"ה זה בדיוק הזמן הנכון.

הקב"ה נחמו מעדיף את הציור גם אם הוא לא מראה את הצבעים האמתיים על פני תמונה דוממת וצפויה מראש...

הרסת לנו את הערב!?! או שאולי לא?

בעל המעשה מספר:

יש לי עסק גדול להדפסות וצריבות על גבי דיסקים. רבים משתמשים בשירותי: בעלי שמחות, מנהלי תזמורות, מנהלי אולפנים, וכן אלו שרוצים מזכרות מבר מצוה, מסיבות, אירועי התרמות וכן אסיפות הספדים על צדיקים.

באותו יום עליו נסוב סיפורנו היה עליי להכין שתי הזמנות א. למוסד גדול שערך דינר לתורמים.

ב. למשפחה שביקשה שישים דיסקים של הספד על סבם, שרצו לחלק ביום השלושים עם נוסח מיוחד על גבי הדיסק. גמרתי להכין את ההזמנות, ובשעה ארבע אחה"צ שלחתי שליח לאולם עם חבילת הדיסקים לתורמים. כל דיסק הכיל שיר מיוחד ומרגש, שהוקלט על ידי נגן ידוע והוצג כמצגת מרכזית לבאי האירוע. עטיפת הדיסק הודפסה כחלק מהעיצוב הכללי המרהיב של שולחנות ערוכים, והונחה בקפדנות על כל צלחת לכל מוזמן.

שעה לאחר מכן הגיעו נער לקחת את ההזמנה של דיסק ההספדים לשלושים' של הסב הצדיק. הכנו לו ערימת דיסקים בשקית, הוא שילם ואף לדרכו. סיימנו עוד יום עבודה, נעלתי את העסק והלכתי לביתי. בשעת ערב מאוחרת אני מקבל טלפון קולני: "מה אתה חושב לך?! אין לך טיפת אחריות! הרסת לנו את הערב!?! זה היה עורך הדינר.

"מה קרה?!", גיששתי "האם הצבעים לא יצאו כמו שהזמנתם?!"

"צבעים, צבעים!?!", נשף הדובר בזעם, "חילקנו לתורמינו היקרים הספדים באידיש במקום השיר המרכזי של האירוע, שיר שרצינו שייחקק לתורמים בעצמות! בדיסק שחולק לתורמים לא נמצא השיר שביקשנו, שומעים שם הספדים על איזה רב... אני חושב על תורם שיוצא מן האירוע, מכניס את הדיסק שקיבל לטייפ של הרכב, ומה הוא ישמע שם?! אתה מבין את משמעות הדברים?! טעות כזו עושה רושם עלוב, חובבני. התדמית שלנו נפגמה ללא תקנה בגללך! מי יודע כמה תרומות נפסיד בשל הטעות שלך!?!"

כיסיתי את אוזני בשתי ידי. לא הייתי מסוגל לשמוע. איני מדבר על אובדן של לקוח טוב כמו המוסד הגדול שמספק לי עבודה רבה, אלא רק עצם המחשבה על הנזק שגרמתי עצרה את נשימתי.

"אני אפצה אתכם", מלמלתי.

"שום תגמול שתיתן לא יפצה על ריסוק התדמית!?!", הוא טרק את הטלפון, ואני נאנחתי עמוקות.

עכשיו צריכים לברר מה קורה אצל משפחת המספידים. לא נצרכתי לטרור. עד מהרה צלצל הנייד שלי שוב. הפעם היה על הקו אחד מבני משפחת הסב הנפטר. הוא היה הרבה יותר עדין, אך את הכאב בקולו אי אפשר היה שלא לשמוע: "טעות, טעות מצערת, אני יכול להבין, הכל משמים. הבן שלי שם לב לדבר לפני שחילקנו את הדיסקים. אנחנו נחזיר לכם אותם ואתם תדפיסו מחדש. תהיה בעיה עם חלוקת הדיסק, כי הרי חשבנו לחלק

את הדיסק לכל בן משפחה באולם, אבל נצטרך לשלוח בדואר. אני מקוה שתעזרו לנו בהוצאות של המשלוח."

באותו לילה נדדה שנתי. האם העסק שהקמתי ביזע בשתי ידיים הולך להתפורר בשל טעות אנוש מצערת? אל תגזים, נזפתי בעצמי. יש מי שמנהל את העולם. זו שגיאה שקרתה, ואנחנו נפיק את הלקחים.

אין לי ספק שאצליח לפצות את מנהל המוסדות אחרי שיירגע במקצת. ואם גרמתי נזק למוסדות תורה בשל טעות, ואלו הפסידו תרומות לטווח ארוך - הרי כתוב: "מגלגלים חובה על ידי חייב".

לא מצאתי מנוח. מה שקרה ויקרה - הכל מאת ה', אמרתי לעצמי בנחישות. זהו נסיון באמונה. לא יותר. אין עוד מלבדו. במחשבות חיוביות אלו נרדמתי. את סופו המדהים של הסיפור לא הצלחתי להעלות על דעתי. רק בורא עולם מסוגל ליצור עלילה שכזו.

למחרת מתקשר אלי אותו אדם שנוף וצעק והדיר את שנתי. "לא תאמין מה קרה פה", הוא אמר כשהוא לא מצליח לכבוש את התפעלותו.

"מה קרה?!" שאלתי.

"נס!?! הוא ענה.

"האם תוכן הדיסקים השתנה פתאום?!", שאלתי.

"אתה חייב לשמוע. יש סייעתא דשמיא מיוחדת אפילו לטעויות שלך... היום בבוקר מצלצל אלינו אחד מהתורמים "הכבדים", מיליונר כזה שלא האמנו שיגיע, כי הוא בקושי מגיע לדינרים, אבל אחד משלנו, תברה'מן, הצליח לסחוב אותו.

יכולתי ממש לשמוע את ההתרגשות בקולו.

"תגיד לי, מאיפה לכם ההספדים של הרב אוברמייסטר?!", הוא שואל אותי. התחלתי להתנצל ולהסביר לו שזו הייתה טעות מצערת שאינה תלויה בנו, הדיסק המקורי יישלח לביתו בקרוב.

אבל הוא קוטע אותי: "לא, לא! אני מכיר אותו! הוא היה הרב שלי בגיל צעיר, המלמד שלי! הייתי יתום מאב, והוא היה כמו אבא, ההשפעה של דבריו מחלחלת בי עד היום."

"אם אני שומר מצוות - זה רק בזכותו. כבר שנים אין לי קשר אתו. לא ידעתי שהוא נפטר... לא יכולתי לישון הלילה... הכול עמד לי מול העיניים."

"מאיפה קיבלתם את ההספדים עליו? אני אומר לך שכל מילה אמת. הם לא הגזימו. היושר שלו, התמימות, הענווה, הרצון לתת משלך לאחרים כמה שיותר, איפה יש אנשים כאלה היום?!"

"וכך העשיר משתפך ומשתפך עוד שעה ארוכה."

מתברר שעוד אנשים לא ישנו בליל שימורים זה.

"וואו הוא אומר ליי", ממשיך בהתלהבות מנהל האירועים של המוסדות: "אני רוצה לתרום לכם. אתם גרמתם לי להתרגשות גדולה. הדיסק שלכם הוא כמו צוואה מהרב שלי. יש לכם זכות!."

הוא הבטיח לשלוח שליח עם צ'ק, ותוך שעה קיבלנו תרומה בסדר גודל שלא חלמנו עליו... יותר מכל מה שחשבנו שנשיג בדiner הזה."

את חלקי בפאזל מילאתי בכך שסיפרתי את הסיפור לבן הרב כשאל ליטול את הדיסקים המתוקנים. עיניו מלאו דמעות.

"זה כל כך מתאים לאבא", מלמל לעצמו "ואתה זכית, שהרי נאמר מגלגלים זכות על ידי זכאי!..."

חודשי מר-חשוון

מר חשוון החודש השני במניין חודשי השנה לבריאת העולם, והחודש השמיני בתורה, למניין החודשים ליציאת מצרים. החודש נקרא בספרי הנביאים בשם **ירח בול**. יש אומרים שהוא מלשון **יבול**, או מלשון **נבל** שעלי האילן נובלים, וכן מפני שהעשב כלה בשדה ובולקל לבחמה מן הבית. אחרים מסבירים את השם בול מלשון **מבול**, כי בחודש זה התחיל המבול לרדת על הארץ. חז"ל דרשו את שם החודש מלשון מר, שמשמעותו טיפות מים, כמו שכתוב: "הן גוים כמר מדלי", והוא על שם טיפות הגשם שיורדות בחודש זה. יש שמצאו רמז בשם החודש מלשון מרירות, כי בחודש זה אין חגים או אירועים שמחים אחרים, ואף אירעו בו כמה מאורעות מצערים. השם מרחשוון כמו כל החודשים, מוצאו מבבל. חודש מרחשוון לעתים הוא חודש חסר בן עשרים ותשעה ימים, ולעתים הוא מלא בן שלושים יום. בז' במרחשוון, מתחילים לשאול על הגשמים בתפילת שמונה עשרה "ותן טל ומטר". מזל החודש הוא עקרב, מפני שבחודש מרחשוון העולם צמא למים כעקרב.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

המילה **אחריות** היא מילה מדהימה (כמו כל השפה העברית): היא מתחיל ב-א ומסתיימת ב-ת, והכוונה מההתחלה ועד הסוף. הוא לא מחפש אשמים ולא "שותפים" לצרה. לעיתים רבות אנחנו נוטים להאשים את ילדינו בבעיות שלנו ובטוחים שכל התופעות הרעות בהם הננו מעורבים נגרמות אף באשמתם של אחרים. אנחנו מעדיפים להסיר מעלינו את החובה והעול שבצטיינת דבר-מה ומנסים להטיל אותה על כתפי אחרים. כדי להסיר מעלינו את האחריות אנו אומרים לעצמנו שהמצב בו אנחנו נמצאים אינו תוצאה של מעשינו אלא תוצאה של גורמים חיצוניים נוספים. כדאי במקום להעביר ולחנך את ילדינו לאחריות ולא לנסות ולהעביר את האחריות המיידית למעשיהם לזמנים מאוחרים. על מנת לקחת אחריות יש קודם להכיר ולקבל את עצמנו. לכולנו יתרונות, חסרונות, פחדים וחולשות. ברגע שכבר בכל אלה, נדע גם להעריך את יתרונותינו. לקיחת אחריות פרושה שעלינו לקבל את עצמנו כמו שאנחנו, קבלה שלמה, ובו בזמן לשפר את הניתן לשיפור בחינוך ילדינו.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רחי' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרוכה ארשלימה
 בהטרי ארשלימה בת נובר הקבי"ה שלח מזור ומרפא לרגיב אבריה ושסי"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ולשנים רבות וטובות עם בעלה ביג'אן שיוכה לרפואה שלימה

פרוכה ארשלימה
 לאברהם ומיטרה הקקיא"ל על הסיוע לזיכוי הרבים. לרפואתם והצלחת ילדיה ומשפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה שיירו נחת מילדיהם, נכדיהם ומכל יוצאי חלציהם

פרוכה ארשלימה
 אמיר ודבורה אהרון על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה שיירו נחת מילדיהם, נכדיהם ומכל יוצאי חלציהם

פרוכה ארשלימה
 לאברהם וזנה אהרני' הי"ן שתמו לסעודה הדינית בלוויין וכות מרן עובדיה יוסף צ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם, חתניהם וכלותיהם, וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם, ולרפואת זנה בת שרה מנב"ת

פרוכה ארשלימה
 לרחל סגל על הסיוע לזיכוי הרבים. שתזכה לרפואה שלימה, פרנסה טובה, לשנים רבות טובות ונעימות ותרווה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרוכה ארשלימה
 לארי ופרחזאן סלדיא"ל על הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. יתברכו ובריאות, אושר ופרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, שנים רבות וזיווג הגון לילדיהם

פרוכה ארשלימה
 לביבי מוסאי בזכות תרומתו שיצליח בזיווגו ולרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה וברכה לילדיו **און עילאי ואדל** שיצליחו בלימודיהם יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה.

פרוכה ארשלימה
 לנצי' ומרים דיבארי זכות שיעורו והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתברכו בכל מילי דמיטב יתגשמו כל משאלות לטובה וזיווגים לילדיהם

פרוכה ארשלימה
 לאהי' ורבי' מוסאי על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ולגנים זכים ולשנים רבות וטובות והצלחה בלימודים לבנותיהם ליאם, חויה, איילה והלל ויתגשמו כל משאלות לטובה

פרוכה ארשלימה
 יעקב בן שלמה ורבקה רויטל בת לינה יהינה"ל בת רויטל סהר בת רויטל השיעור והתהילים יגנו בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה ויתגשמו משאלות

פרוכה ארשלימה
 לעיי' הצנועה והענו אברהם סבן באיזה ומסועד ז"ל א' חשוון פקדת שתנו

פרוכה ארשלימה
 לעיי' הצדיק והענו סעדיה נהרי בן סלימן ז"ל כחי' תשרי פקדת שתנו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 שלמה לארי בן מרים הי"ן אברהם נאמן בן מרים הי"ן שבת מוסאי בן נהיית הי"ן שמעון בר-יוחאי בן עזי הי"ן רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרנית בת גורה מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרחלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

פרוכה ארשלימה
 שלמה וגיילה בנישו בזכות תרומתם. שיזכו לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות וזיווג הגון ועוד השנה לרעות ולירז

פרוכה ארשלימה
 לעיי' הצנועה והענו מרים זידי בת רחמים וזליכה ז"ל כחי' תשרי פקדת שתנה

פרוכה ארשלימה
 לעיי' הצדיק והענו שלמה כונן בן ר' משה ז"ל ב' חשוון פקדת שתנו